

ಸಹನ

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಕಬರಸ್ತಾನದ ಬಳಿಯಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಓವ್ರು ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಮಗನ ಗೋರಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದರು, “ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಭಯಪಡು ಮತ್ತು ಸಹನೆ ವಹಿಸು.” ದು:ಖಾತಿರೇಕದಿಂದಾಗಿ ಆ ಮಹಿಳೆಯು ಪ್ರವಾದಿವಯರನ್ನು(ಸ) ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, “ಹೋಗಿ, ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ. ನನಗೆ ಆಗಿರುವಂತಹ ದು:ಖವು ನಿಮಗೆ ಅನುಭವವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.” ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಆಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಜನರು ಆ ಮಹಿಳೆಯೊಂದನೆ, “ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಮಾತನಾಡಿದವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಾಗಿದ್ದರು(ಸ) ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಕೆ ಓಡೊಡುತ್ತಾ ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿದರು ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. “ಯಾ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹು(ಸ)! ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಗುರುತಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ.” ಪ್ರವಾದಿವಯರೆಂದರು(ಸ),

«إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى» [متفق عليه]

“ಸಹನೆಯನ್ನು ಸಂಕಷ್ಟ ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.” (ಮುತ್ತಫುಕ್ ಅಲ್ಲೇಹಿ)

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಎರಗಿದಾಗಲೇ ಅವನು ಸಹನೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನ್ಯಥಾ ಬಳಿಕ ಸಹನೆಯು ತನ್ನಿಂಥಾನೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮ್ರಾರ್(ರ) ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾತಾಪಿತರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸ್ಥಿರಿಸಿದಾಗ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸಿದರು, ಸತಾಯಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸ್ಥಿರಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರವಾದಿವಯರು(ಸ) ಅವರ ಬಳಿಯಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದರು,

«صَبْرًا يَا آلَ يَاسِرِ، فَإِنَّ مَوْعِدَكُمُ الْجَنَّةُ» [الحاكم]

“ಈ ಯಾಸಿರ್ ಕುಟುಂಬವೇ! ಸಹನೆ ವಹಿಸಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ನೆಲೆಯು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ.” (ಅಲ್ಲಾಹಾಕಿಮ್)

ಅವರು ಸಹನೆಯ ಅಳಿಯದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಯಾಸಿರ್(ರ) ಮತ್ತು ಸುಮಯ್ಯರು(ರ) ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳ ದೌಜನ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಲೇ ಹುತಾತ್ಮರಾಗುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಅಮ್ರಾರ್(ರ) ಯುದ್ಧಪೋಂದರಲ್ಲಿ ಹುತಾತ್ಮಕೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಕಷ್ಟ ವೇಳೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಹನೆ-ಸಂಯಮವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಧಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕ ಭೀತಿಗೊಳಗಾಗುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಹತಾಶರಾಗಬಾರದು ಮತ್ತು ದು:ಖಾತಿರೇಕದಿಂದ ಶರೀಅತಾಗ್ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೃತ್ಯವನ್ನೆಸಗಬಾರದು. ಅಂತೆಯೇ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲದ ಪದಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِيمَنُوا أَسْتَعِنُّ بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾ الْبَرْقَةٌ

“ಈ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೇ, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ನಮಾರ್ಮಿನಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಸಹನಶೀಲರೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರಾಾನ್: 2: 153)

ಸಹನೆಯ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಗುಣವಾಗಿದೆ

ಸಹನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಪ್ರವಾದಿಗಳು(ಅ) ಪ್ರವಿರವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಸತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಷ್ಟು ಬೇರಾರೂ ಸತಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಿರುವರು. ಅವರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಸಿವು-ದಾಹವನ್ನು ಸಹಿಸಿದರು; ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ

ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯತಿಚಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರ ಬೃಗುಳವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿದರು, ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ಮೂದಲಿಕೆಯನ್ನೂ ಸಹಿಸಿದರು; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಸಹನೆಯೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಗರಗಸದಿಂದ ತುಂಡರಿಸಲಾಯಿತು. ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಧಾರ್ಣಾಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಿಂದ ತೋಯ್ದು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಸಹನೆಯ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿತ್ತೇಂದರೆ, ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅನುಚಿತವಾದ ಪದವೋಂದೂ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಶಾಪದ ಬದಲು “ಓ ಅಲ್ಲಾಹ್! ನನ್ನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡು, ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ” ಎಂದೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ತನ್ನ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಗುಣವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾನೆ,

﴿ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكَفِيلَ كُلُّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴾ ٨٥ ﴿ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ ﴾ ٨٦ ﴿ الْأَنْبِيَاءُ : ٨٥ - ٨٦ ﴾

“ಇದೇ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಇಸ್ಲಾಕುಲ್, ಇದ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ದುಲ್ಕಿಫ್ರೋರಿಗೂ ನೀಡಿದ್ದೇವು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹನೆಯೊಂದರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಸ್ವಜ್ಞನರಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಇವರನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೃಪೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡೆವು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 21: 85-86)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆಂದಿರುವನು,

﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾ ٣٥ ﴿ الْأَحْقَافُ : ٣٥ ﴾

“ಆದುದರಿಂದ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೇ, ದೃಢಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ತಾಳ್ಳು ವಹಿಸಿದಂತೆ ತಾಳ್ಳು ವಹಿಸಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 46: 35)

ಉಲುಲ್ ಅರ್ಥ (ದೃಢಚಿತ್ತರಾದ) ಪ್ರವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂರ್(ಅ), ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಮೌಸಾ(ಅ), ಖ್ಯಾಸಾ(ಅ) ಮತ್ತು ಮುಹಮ್ಮದ್(ಸ) ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَلَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذِنُوا حَتَّىٰ أَئْتَهُمْ نَصْرًا ﴾ ٤٤ ﴿ الْأَنْعَامُ : ٤٤ ﴾

“ನಿಮಗಿಂತ ಮೊದಲೂ ಅನೇಕ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಸುಳಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸುಳಾಗಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಿಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತಾಳ್ಳು ವಹಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಒದಗಿತು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 6: 34)

ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ) ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾ ٤٤ ﴿ ص : ٤٤ ﴾

“ನಾವು ಅವರನ್ನು ಸಹನೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಕಂಡೆವು. (ಅವರು) ಅತ್ಯಾತ್ಮ ದಾಸರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ಮರಳುವವರು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 38: 44)

ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಪ್ರವಾದಿ ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ) ಅಧಿಕ ಸಂತಾನ ಮತ್ತು ಅಪಾರ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡಿದಾಗ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತು ಅಳಿದು ಹೋಯಿತು, ಸಂತಾನ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅವರನ್ನು ತೋರೆದರು. ಕೇವಲ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಮಾತ್ರ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಅವರು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ರೋಗಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎಂದೂ ಅವರ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೂರಿನ ಮಾತ್ರ ಹೊರಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ದೇವಸ್ತಾನ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ನಾಲಗೆಯು ಹಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಸಂಯುದ್ಧ ಈ ಅನುಪಮ ಮಾದರಿಯು ತೋಕಾಂತ್ಯದ ವರೆಗೂ ಪ್ರಕಾಶ ಗೋಪ್ಯರವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು. ಅಯ್ಯೂಬ್(ಅ) ಸಹನೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರ

ಎಲ್ಲ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ದೂರಗೊಳಿಸಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದನು, ಸಜ್ಜನರಾದ ಸಂತಾನವನ್ನೂ ಕರುಣೆಸಿದನು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿ وَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ، وَمِثْلَهُم مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِأُفْلِي الْأَلَّابِبِ ﴾ ٤٣ ص:

“ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮನೆಯವರನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟೆವು ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಪುನಃ ಅಷ್ಟನೇೇ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಇದು ನಮ್ಮ ವರ್ತಿಯಿಂದ ಕರುಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠವಾಗಿ ನೀಡಿದುದಾಗಿತ್ತು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಕುರ್‌ಆನ್: 38: 43)

ಸಹನೆಯ ಮಹತ್ವ

ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಹನೆ ವಹಿಸುವವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರತಿಫಲ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯ ಸುಖಾರ್ಥಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

﴿ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴾ ١٥٠ ﴿ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَجِعونَ ﴾ ١٥١ ﴿ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ ﴾

من رَبِّهِمْ وَرَحْمَةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ١٥١ - ١٥٥ ﴿ البَقْرَةُ ﴾ ١٥٧

“ತಾಳ್ಳೆ ವಹಿಸುವವರಿಗೆ ಸುಖಾರ್ಥ ನೀಡಿರಿ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ವಿಪತ್ತೇನಾದರೂ ಎರಗಿದಾಗ ಅವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ‘ನಾವು ಅಲ್ಲಾಹನವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನನೆಡೆಗೇ ನಮಗೆ ಮರಳಲಿಕ್ಕಿದೆ’ ಎನ್ನುವರು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರಭುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಹಾ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿರುವುವು. ಅವನ ಕಾರುಣ್ಯವು ಅವರನ್ನು ಅಚ್ಚಾದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇಂತಹವರೇ ಸನ್ಗಾಗ್ರ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಕುರ್‌ಆನ್: 2: 155–157)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

﴿ إِنَّمَا يُوَفَّ الصَّابِرُونَ أَجْرًا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ ١٠ ﴿ الزَّمْرٌ ﴾ ١٠

“ತಾಳ್ಳೆ ವಹಿಸುವವರಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಗವಾಣಿತವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.” (ಪರಿಶ್ರಣೆ ಕುರ್‌ಆನ್: 39: 10)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು,

«مَا أَعْطَيْتِ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأُوْسَعَ مِنَ الصَّابِرِ» [متفق عليه]

“ಸಹನೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ.” (ಮುತ್ತಪ್ಪಕ್ ಅಲ್ಪಾಹಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೇಳಿದರು,

«مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَابٍ ، وَلَا وَصَابٍ ، وَلَا حَرْنِ ، وَلَا أَدَّى ، وَلَا غَمْ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ حَطَابِاهُ» [متفق عليه]

“ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಕಷ್ಟ ಅಥವಾ ರೋಗ ಅಥವಾ ದುಃಖವಂಟಾದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನು ಅದನ್ನು ಅವನ ಪ್ರಮಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶೀಲಿತವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವನು.” (ಮುತ್ತಪ್ಪಕ್ ಅಲ್ಪಾಹಿ)

ಸಹನೆಗೆ ಅನೇಕ ರೂಪ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ: ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

- ◆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಆದೇಶಗಳ ಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಸರಣೆ, ನಿಶ್ಚಯದಾಢ್ಯಾ ಮತ್ತು ಕರ್ಮರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಣೆ ಮತ್ತು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಸಹನೆಯ ಗುಣವಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ದೇವಾದೇಶ ಪಾಲನೆ

ಮತ್ತು ದೇವಾನುಸರಣೆಯು ಅತ್ಯಧಿಕ ಕ್ಷಿಪ್ರಕರ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹನೆಯೊಂದಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವರ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರುವ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯತ್ಮಮಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಪ್ರವಾದಿ ಮುಹಮ್ಮದ್‌ರನ್ನ(ಸ) ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿وَاصِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ. ﴾
الكهف: ٢٨

“ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಬೆಳಗು-ಬೈಗುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುವವರ (ಅಂದರೆ ಸಹಾಬಿಗಳ) ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರಲು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ...” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 18: 28)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

﴿وَأَمْرُ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ﴾
طه: ١٣٢

“ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆ ನಮಾರ್ಮಿನ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಡಿರಿ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ನೀವೂ ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 20: 132)

- ◆ ಮಾನವನು ಪಾಪಕಾರ್ಯವೇನಾದರೂ ಎಸಗುವುದಿದ್ದರೆ, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಸಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಶೈತಾನನು ಅವನನ್ನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಸಹನೆ-ಸಂಯಮ ಇರಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಜಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಹನೆ-ಸಂಯಮವೇ ಮಾನವನನ್ನು ಪಾಪ ಕಾರ್ಯದ ಬಳಿ ಸುಳಿಯುವುದರಿಂದಲೂ ತಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತನಾಗಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಢಚಿತ್ತತೆಗೆ ಇರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥವೇ ಸಹನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು, “ಅಲ್ಲಾಹನು ತಡೆದಿರುವಂತಹ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೇ ಅತ್ಯತ್ಮಮ ಜಿಹಾದ್ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜಿಹಾದ್ ತನ್ನ ಜಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುವ ಜಿಹಾದ್ ಆಗಿದೆ.” (ಅತ್ತಬ್ರಾನೀ)
  - ◆ ರೋಗ ಬಾಧಿಸಿದಾಗ ವಹಿಸುವ ಸಹನೆಗೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ರೋಗ ಬಾಧಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ರೋಗದಿಂದಾಗಿ ಹತಾಶರಾಗಬಾರದು ಮತ್ತು ದೂರ ದುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರಬಾರದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು,
- «مَنْ أَصَبَ بِإِمْسِيَّةٍ فِي مَالِهِ، أَوْ جَسَدِهِ فَكَتَمَهَا فَلَمْ يَشْكُها إِلَى النَّاسِ كَانَ حَقًا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَغْفِرْ لَهُ»
[طبراني]
- “ಒಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಧವಾ ದೃಷ್ಟಿಕ ಸಂಕಷ್ಟ ಎರಗಿದರೆ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಸಹಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ದೂರಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಮೆ ನೀಡುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.” (ಅತ್ತಬ್ರಾನೀ)

ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಅದು ಅವನ ಸ್ವರ್ಗ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಬಹುದು. ಉಮ್ಮೆ ರುಫ್ರಾರಿಗೆ(ರ) ಅಪಸ್ಯಾರ ರೋಗವು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ರೋಗ ಗುಣವಾಗಲೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಪ್ರವಾದಿವರ್ಯರ(ಸ) ಕೇಳಿದರು, “ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಸಹನೆ ವಹಿಸಿದರೆ ನಿನಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗದ ವಾಗ್ದಾನವಿರುವುದು ಮತ್ತು ನೀನು ಬಯಸಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗುಣಮುಖಳನ್ನಾಗಿಸಲು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.” ಉಮ್ಮೆ ರುಫ್ರಾರಿ(ರ) ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರು. (ಮುತ್ತಫುಕ್ ಅಲ್ಯೆಹೀ)

ಹುದ್ದೀ ಹದೀಸೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

«إِذَا ابْتَأَيْتُ عَبْدِي بِحَبِّيَّتِهِ فَصَبَرَ عَوْضُنْهُ مُنْهَمَا الْجَنَّةَ يُرِيدُ عَيْنِيهِ» [بخاري]

“ನನ್ನ ಯಾರಾದರೂ ದಾಸನನ್ನು ಕೆಳ್ಳಿನ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹನೆ ವಹಿಸಿದರೆ, ನಾನು ಅವನ ಎರಡೂ ಕೆಲ್ಲಾಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನೀಡುವೆನು.” (ಬುಖಾರಿ)

- ♦ **ಸಂಕಷ್ಟದ ವೇಳೆ ಸಹನೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಪ್ರತಿಫಲವಿದೆ:** ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೀಗೆಂದಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿವಯರ(ಸ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

«مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ ، إِذَا قَبَضْتُ صَفِيفَهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَحْسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ» [بخاري]

“ನನ್ನ ಯಾರಾದರೂ ದಾಸನಿಂದ ಅವನ ಯಾವುದಾದರೂ ತ್ರೀತಿಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾನು ವಶಪಡಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಪ್ರತಿಫಲದ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸಿದರೆ, ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ನನ್ನ ಒಳಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಪ್ರತಿಫಲವಿರುವುದು.” (ಬುಖಾರಿ)

ಅಲೀ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀಮಾರನಕ್ಕೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನೀಡುವನು ಮತ್ತು ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನ ತೀಮಾರನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅದರ ದೋಷವಿರುವುದು.”

ಸಂಕೀರ್ಣತೆ ಮತ್ತು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಸಹನೆಯು ಪ್ರವಾದಿವಯರ(ಸ) ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೋವನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸದಾ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನು ತನಗೆ ವಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀಮಾರನಕ್ಕೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸುವುದು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಗುಣವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಹತಾಶನಾಗಬಾರದು, ಕೈಕಾಲು ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಬಿಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆಯೇ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾ ಇರಬಾರದು. ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮಾತೆ ಆಯಿಶಾ(ರ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಉರಿಸಲಾಗದೆ ಎರಡೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳೂ ಕಳೆದು ಹೋದದ್ದಿದೆ. ಖಿಜೂರ ಮತ್ತು ನೀರಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಸುತ್ತಿದ್ದೇವು.” (ಮುತ್ತಫೂ ಅಲ್ಯೇಹಿ)

- ♦ ಜನರು ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಸಹನೆ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಅಪಾರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರ(ಸ) ಹೀಗೆಂದಿರುವರು.

«الْمُسْلِمُ إِذَا كَانَ مُخَالِطًا النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى أَذَاهْمُ خَيْرٌ مِنْ الْمُسْلِمِ الَّذِي لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى أَذَاهْمٍ» [ترمذಿ]

“ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಜನರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮುಸ್ಲಿಮನು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯದ ಮತ್ತು ಜನರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” (ತಿಮಿದಿ)

ಸಹನೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಷಿಸುವ ಮಾತುಗಳು

- ♦ ಇಹಜೀವನವು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳದ್ದಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಇದು ಸದಾ ಇರುವಂತಹುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞಾ
- ♦ ಮಾನವನು ಏನಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೊತ್ತಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಶೋನೆಗೆ ಅವನೆಡೆಗೇ ಮರಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞಾ

- ◆ అల్లాహను సహనే వహిసువవరిగే అత్యుత్తమ ప్రతిఫలవన్ను నీడువను ఎంబ దృఢ నంబికే. అల్లాహో హేఖుత్తానే,

﴿ وَلَنَجِزِّيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِإِحْسَنٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ ١٦ ﴿ النَّحل: ١٦﴾

“నిత్యయవాగియూ నావు సహనేయోందిగే కాయిఫసెగువవరిగే అవర ప్రతిఫలవన్ను అవర అత్యుత్తమ కమాగళిగనుసార నీడుచెపు.” (పచిత్ర కురొఅనో: 16: 96)

- ◆ అల్లాహన సహాయపు బండే తీరుపుదు మత్తు ఎల్ల రీతియ సంకీర్ణతేయ బళిక సరళతేయు ఇరుపుదు ఎంబ విశ్వాస. ఇదరింద ప్రతిఫలక్కే సంబంధిసి అల్లాహన వాగ్దానపు సత్యవాగుపుదు.

﴿ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ٥ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ٦ ﴾ ٦ - ٥ ﴿ الشرح: ٦﴾

“వాస్తవదల్లి సంకీర్ణతేయోందిగే వ్యేశాల్యపూ ఇదే. ఖండితవాగియూ సంకీర్ణతేయోందిగే వ్యేశాల్యపూ ఇదే.” (పచిత్ర కురొఅనో: 94: 5-6)

- ◆ అల్లాహనల్లి సదా సహాయవన్ను బేడుత్తలిరబేకు మత్తు అవన ఆశ్రయక్కే జోతుఁఁచోండిరబేకు. అల్లాహను నమ్మోందిగిద్దానే మత్తు నావు అవన మేల్మోటదల్లిద్దేవే, అవను నమ్మ ఒగ్గ అలక్ష్మీనాగిల్ల ఎంబ భావనే ఇరువల్లియే సహనే ఇరుత్తదే. అల్లాహో హేఖుత్తానే,

﴿ وَأَصِرِّوْا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ٤٦ ﴾ ٤٦ ﴿ الأنفال: ٤٦﴾

“సహనేయింద వత్సిసిరి. అల్లాహో సహనతీలరోందిగే ఇద్దానే.” (పచిత్ర కురొఅనో: 8: 46)

- ◆ సహనతీలర మత్తు దృఢనిత్యయిగళ అనుసరణే. వితేషతః ప్రవాదిగళ అనుసరణే.
- ◆ విధియ మేలే విశ్వాస. అందరే ఎల్ల ఒళ్ళయ మత్తు కేట్టి విధియూ అల్లాహనింద బరువంతముదు ఎంబ విశ్వాస. అల్లాహో హేఖుత్తానే,

﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ تَبَرَّأُوهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَيِّنٌ ٢٣ ﴾ ٢٣ ﴿ الحديدة: ٢٣﴾

“భూమియ మేలే అధవా నిమ్మ మేలే ఎరగువ యావ సంకష్టపూ నావు అదన్ను సృష్టిసువుదక్కే ముంజే ఒందు గ్రూంథదల్లి (విధి లిఖితదల్లి) బరెదిట్టుఁఁచోళ్ళదే ఇల్ల. ఖండితవాగియూ హిగే మాడుపుదు అల్లాహనిగే అత్యుత్తమ సులభ కాయిఫాగిదే. (హిగేకేందరే) నిమగుంటాగువ యావుదే నష్టక్కాగి నీపు ఖేదిసబారదు మత్తు అల్లాహను నిమగే ఏనన్న దయపాలిసిరువనో అదర ఒగ్గ హిగ్గబారదు.” (పచిత్ర కురొఅనో: 57: 22-23)

అందరే మానవను దుడుకు స్వభావ, కోషాచేత, దుఃఖాతిరేక, హతాత భావనే ఇత్తాది అవస్థగళింద దూరవిరబేకాగిదే మత్తు అల్లాహన కరుణేయ మేలే భరవసేయన్నిరిసబేకాగిదే.

* * * *